

[Justitsministeren.]

Jeg vil gerne være med til at fortsætte debatten i udvalget, men jeg vil dog allerede nu gøre opmærksom på, at jeg anser det for at være betænkeligt, hvis man afskaffer det i denne forbindelse, og så har jeg ikke argumenteret med de økonomiske konsekvenser, der kan komme ud af det. Jeg tror nok, at de kan blive betydelig større end dem, som både fru Tove Jørgensen og fru Litten Hansen gjorde opmærksom på.

Der er endelig nogle enkelte bemærkninger, som jeg gerne vil standse op ved. Det er fru Aase Olesens bemærkning om »han« i § 6. Jeg skal lade være med at sige, at det var måske nok berettiget i denne forbindelse, for det er altså flest hanner, der er i vanskeligheder på dette område. Det er min personlige fornemmelse også fra år forud for arbejdet i folketinget.

Om problemet gældssanering vil jeg gerne sige til fru Ebba Strange, at vi har været enige om, at der skal gøres noget ved dette problem. Jeg er sikker på, at en af de kategorier, der er nævnt som baggrund for afsoningsinstituttet, så ville falde ud af billedet, men der mangler stadig væk én, og det er måske endda den, det er særlig nødvendigt at holde lidt i ørerne i visse situationer. Der er i hvert fald ikke tale om noget moraliserende i den forbindelse. Jeg vil have mig meget frabedt, at der skulle være tale om moraliseren i denne forbindelse. Jeg tænker i den forbindelse, hvis der skal snakkes moral, udelukkende på den lille gruppe, der kommer i vanskeligheder; hvis instituttet ophæves. Det er selvfølgelig også en form for moral, men det er nok mere en social moral.

Til hr. Hagen Hagensen vil jeg gerne sige, at synspunktet om at lade fagedretten virke i denne forbindelse naturligvis skal blive belyst under udvalgsarbejdet. Jeg finder det interessant at få kigget på dette.

Så vil jeg gerne sige til fru Tove Jørgensen, at jeg var meget taknemlig for det forsvar for politiet, som blev leveret i hendes indlæg. Det er ikke just det, jeg er vant til fra kommunisternes side, men jeg var glad for, at man havde mere tillid til politiet i denne forbindelse end til nogen anden myndighed. Der er ingen problemer, hvis der bliver betalt, hvis vi skulle sige det på den måde, så derfor synes jeg, det er lidt forkert at sammenblende situationen omkring andre sociale forhold og dette speci-

elle. Der er nemlig ingen problemer, hvis bare man overholder sine betalinger, og derfor er jeg altså ikke så nervøs for, at der skulle blive taget fejl på disse områder, for det er som sagt kun en mindre gruppe.

Til sidst skal jeg blot sige, at spørgsmål om alle de problemer, der er blevet peget på, vil man naturligvis hurtigst muligt få svar på, så man kan få en debat i retsudvalget. Vi medvirker med største glæde i justitsministeriet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om anerkendelse og fuldbyrdelse af nordiske afgørelser om privatretlige krav og om ændring af retsplejeloven.

(Lovforslag nr. L 149. Fremsat 8/12 76).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ejler Koch (S):

Det foreliggende lovforslag er baseret på et internordisk samarbejde, og det er en naturlig konsekvens af de ændringer, vi gennemførte i retsplejeloven her i landet i sidste samling, og vi kan derfor i socialdemokratiet give vores tilslutning til forslagens gennemførelse.

Nathalie Lind (V):

Også fra venstres side er vi positive over for dette lovforslag.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Fremskridtspartiet er enig i, at tiden er inde til at erstatte anordningen af 11. maj 1933 om opfyldelse af den nordiske domskonvention med mere strømlinjede og tidssvarende bestemmelser. I særdeleshed er der givetvis et praktisk behov for, at en række forlig, der hidtil ikke har kunnet fuldbyrdes, nu bliver omfattet af reglerne. Der vil under udvalgsarbejdet nok